

Михайлова Олена Юрївна
слухач магістратури
факультету підготовки фахівців
для підрозділів кримінальної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

*Науковий керівник – завідувач кафедри економічної
та інформаційної безпеки **Рижков Е.В.***

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ДІЯЛЬНОСТІ СЛІДЧОГО НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

На даному етапі, в Україні існує потреба в удосконаленні інформаційного супроводу сучасного досудового розслідування, а також подальшого розвитку практичних можливостей використання інформаційних технологій з метою ефективної реалізації завдань слідчим Національної поліції.

Процес інформативного розвитку необхідний в діяльності органів досудового розслідування, адже він впливає на організацію розслідування кримінальних правопорушень, методичне забезпечення працівників Національної поліції України, а також здійснення автоматизованого пошуку відомостей щодо будь-яких об'єктів (осіб, предметів, подій) оптимізує збирання, зберігання, систематизацію та аналіз доказової інформації.

У сучасних вимогах слідчим потрібні інформаційні технології для оптимізації управління процесами інформаційного забезпечення, здійснення автоматизованого пошуку відомостей щодо будь-яких об'єктів (осіб, предметів, подій), одержання формалізованих знань з усіх видів баз даних, що існують у світі, статистичного і географічного аналізу подій, пошуку окремих об'єктів, осіб та ін. Інформаційні технології надають можливість оперативного збирання, зіставлення та аналізу відомостей з різних джерел (повідомлень, результатів оперативно-розшукових заходів, допитів, адресної бази даних тощо), установа хронологічної послідовності подій за часом та відповідності окремих фактів, дозволяють здійснювати складання планів та схем місця події, моделювання події злочину за допомогою комп'ютерної техніки та ін. [1].

Заявники, потерпілі та інші особи які приходять до відділу поліції сподіваються на те, що співробітники такого відділу зможуть за 5 хвилин спілкування та натисканням декількох клавіш на комп'ютері встановити особу злочинця, його місце знаходження та групу крові. Проте громадяни, які знаходяться під враженням від всіма відомих кінострічок про розслідування злочинів за декілька днів та проведення експертного дослідження за декілька годин дуже дивуються, коли слідчий розповідає, що все це вигадки режисерів.

Незважаючи на те, що інформаційні технології становлять майже 90% нашого сьогодення, в структурних підрозділах Національної поліції процес втілення інформаційного прогресу стоїть на місці.

Однією з перших перепон, з якою зустрічається слідчий на початку досудового розслідування це відсутність елементарної інформації про особу, яку посадова особа за своїм внутрішнім переконанням вважає причетною до вчинення злочину. Для того, щоб повідомити особі про підозру, паралельно з доказову інформацію слідчому необхідно зібрати характеризуючий матеріал на особу. І вже тут виникає проблема, адже безпосередньо слідчий не має доступу до жодної з електронних баз даних, які наявні в Україні. Тому, мова про швидкість досудового розслідування вже не йде, адже для отримання інформації про особу, слідчому необхідно звертатися з запитом до уповноваженого органу, відповідь від якого слідчий отримає, в кращому випадку, через три дні.

На нашу думку, кожен слідчий Національної поліції для ефективної реалізації покладених на нього завдань кримінальним процесуальним законодавством України та з метою швидкого, повного та неупередженого розслідування безпосередньо на робочому місці за допомогою службового комп'ютера має мати безперешкодний доступ до електронних баз даних як загальнодержавного рівня, так і на рівні окремих відомств.

Наприклад, у слідчого має бути доступ до мінімуму електронних баз даних, таких як: 1) системи паспортного обліку (особливо зараз, коли в Україні функціонує система електронних внутрішніх та закордонних паспортів з відбитками пальців); 2) системи з обліку автотранспорту; 3) системи з обліку зброї; 4) системи дактилоскопічного обліку, 5) системи зареєстрованих правопорушень та осіб, які їх учинили; 6) системи прикордонного контролю; 7) системи податкового обліку (дані про реєстрацію юридичних осіб, суб'єктів підприємництва, доходи фізичних осіб, відкриті банківські рахунки); 8) реєстру обтяжень рухомого та нерухомого майна; 9) системи осіб, які перебувають на обліку, у зв'язку з психічними захворюваннями, захворюванням на туберкульоз, зловживанням алкоголем чи наркотиками; 10) учиненням насильства в сім'ї; 11) системи обліку учасників бойових дій, тощо.

Отже, враховуючи вищевикладене можемо зробити висновок, що на даний час в органах досудового розслідування Національної поліції України розвиток інформаційних технологій та їх запровадження знаходиться на мінімальному рівні. Проте, на даний момент в Україні ще триває процес реформації органів поліції, тому є надія на те, що через декілька років слідчий зможе виконувати процесуальні дії завдяки електронним базам даних на своєму робочому місці, завдяки чому і буде організоване швидке, повне та неупереджене досудове розслідування.

1. Шепітько В. Ю. Інформаційні технології в криміналістиці та слідчій діяльності / В. Ю. Шепітько, Г. К. Авдєєва // Питання боротьби зі злочинністю. – 2010. – № 19. – С. 194–202.